

som det er gaaet alle Historiens Magthavere. Mændene er gode i Fattigplejen, men Kvinderne er født dertil; de yder ikke blot kvantitativt men ogsaa kvalitativt mere end Mændene. Men for at kæmpe maa man have særlig gode Vaaben, og derfor bør Kvinderne gennemgaa en hensigtsmæssig Uddannelse. Kongressen ønsker ikke at paavirke Lovgivningsmagterne men at opfordre Kvinderne til at lade den Skat, de sidder inde med, komme den lidende Menneskehed til Gode.»

Alligevel indeholdt et Forslag stillet af Dr. Muensterberg følgende: »Det er Lovgivningens Kald paa alle den offentlige Understøttelses Felter at tillægge Kvinden samtlige de Rettigheder, der tilkommer Manden og paalægge hende alle de hampaaahvilende Pligter. — —» Dr. M. vidste selvfølgelig, at uden Lovgivningens Medvirken kan Kvinderne ikke komme til at indtage deres retmæssige Plads.

Man maa nu haabe, at det, der har kunnet læres af dette Kongresarbejde, baade Forhandling og Beretninger, maa vise sig at bære Frugt. Det har tydeligt slaaet fast, at jo flere Rettigheder Kvinderne har faaet, jo mere er deres Evner kommet Samfundet til Gavn.

Uddannelse.

Et Forhold maa endnu nævnes vedrørende »Kvinders Betydning i Godgørenhedsarbejdet«. For at denne skal blive størst mulig, og Kvindens Evner blive mest fuldkomment udnyttede, bør hun saavel som Mændene uddannes til Arbejdet i Fattigplejen. Det viser sig ogsaa tydeligt af Beretningerne, at Udviklingen gaar i denne Retning i Udlandet. I saa Henseende er vi endnu saa langt tilbage her i Landet, at Sagen egentlig ikke rigtig har været fremsat. Den danske Beretning søger imidlertid at vække Interesse herfor. Dr. M.'s Forslag indeholder saaledes: »Det maa anses bestemt paakrævet at sætte den kvindelige Ungdom ind i Tidsaandens sociale Krav og i det offentlige og sociale Livs vigtigste Emner vedrørende Sundhedspleje, Børneopdragelse og Forsorg for Børn. — — Oprettelsen af Skoler i Samfundsvidenskab, som det bør være en tvungen Sag at søge for unge Piger af god Familie, er det Maal, der bør tilstræbes«. — Om dette vilde være den rette

Form, hvorunder Sagen burde ordnes, skal her ikke nærmere undersøges. Her skal blot gøres opmærksom paa, at der er et Spørgsmaal, som sikkert fortjener den største Opmærksomhed og uden Tvivl trænger til en Løsning.

Brev från Sverige.

Det är i dubbel måtto ledsamt¹⁾ att i dag nödgas återtaga det meddelande jag givit »Kvinden og Samfundet« om att Frkn. Kerstin Hesselgren blivit stadsfullmäktig²⁾.

Upplysningen var hämtad ur en större tidning, men berodde på en missuppfattning.

Frkn. Hesselgren var nämligen vald till första suppleant vid det stora stadsfullmäktigevalat.

Nu skulle emellertid nytt val ske, när en stadsfullmäktig avgått, i stället för att, som man trodde, endast ersättas av den förut valda första suppleanten.

Valet utföll nu så, att icke Frkn. Hesselgren, men en man blev vald.

Jag beklagar att ofrivilligt ha misslett Kvinden og Samfundets läsekrets.

5te Aug. 1910.

Ann Margrett Holmgren.

Auguste Fickert

er død i Wien den 9. Juni 55 Aar gammel. »Neues Frauenleben«, et af de bedst redigerede og udover sit Lands Grænser mest kendte Kvindeblade, har i hende mistet sin Redaktør og Kvindebevægelsen i Østrig en af sine bedste Forkæmperinder.

Auguste Fickert var Folkeskolelærerinde og vedblev at virke i denne Gerning lige til sin Død, samtidig med at hun bogstavelig sled sit Helbred op i Kvindesagens Tjeneste. Siden Slutningen af Firserne virkede hun med utrættelig Energi for Kvindevalgret, Ophævelse af offentlig Prostitution, Organisation af kvindelige Konformedhjælpere, osv., alle de mange Op-

¹⁾ kedeligt. ²⁾ Borgerrepræsentant.